

מדוע התקרב משה ארנס לדרוזים ומה הוא מסר על-פי ירוחם משל

אנשים

■ בישיבת הוועד המנהל של רשות השידור פרץ ויכוח סוער בענייני ספרות. בין חבר הוועד אהרון פאפו ומנכ"ל הרשות יוסף (טומי) לפיד. פאפו רש לבטל את הנהגה שלפיו מזמינים לטלוויזיה אנשי-ספרות

מפלגות שונות והציעו לו שיתמודד על ראשות המועצה מטעמו: רותן סיפר שכמעט התפתה, עד שנוכר שבחגיגות העצמאות הוא יצטרך גם לברך כראשי-המועצה וגם להופיע בתוכנית האמנותית.

להסביר, שמסר בידיש משמעו סכין.

■ הברון דודו רותן גילה, שערב סגירת רשימות המתמודדים לראשות המועצה המקר מית לרמת-השרון, פנו אליו

הוא חובב הקפה השחור. אנשי הפלאנגות מציעים לאורחיהם משקה חריף, ואילו הדרוזים מסתפקים כסיפליקפה.

■ מנצור, שהוא ערבי בן העדה הדרוזית, סיפר שהפלאנגות הקימו מכון-מחקר רציני

■ תוכנית הרולריזציה שהסי עירה את המדינה כיום החמישי שעבר, גרמה פעם נוספת למכות במערכת החדשות התל-אביבית של קול ישראל. ראשי-המערכת רדני דניאל הרש ממשלה נסטלבלאום, שראיין את

המקורבים למערך, כדי שיש מיצו את הליכוד. העיר לפיד: „יזהר (ס' יזהר) סמולנסקי הוא סופר גדול. הגיב פאפו: „אף אחד לא יכול לקרוא אותו. תראה לי איש אחד עלי אדמות שהצליח לקרוא את שני כרכי ימי-ציקלג. לפיד: „הוא כתב את חירבת חיזעה. פאפו: „גם כן מציאה. וחוזי מזה, גם למורס קלינן טען שסיגנונו של יזהר הוא בלתי-אפשרי.“

■ פרט לא-ידוע בכיגריפה של אשת שרה-אוצר המתפטרת אביבה ארידור: הוריה הם בעלי אולסה-שמחות קפה-תכלת כרוזב שנקין בתל-אביב. לא אחת, כשהם בחול, לוקחת אביבה את ניהול האירועים על עצמה. מדי שבת נוהגים בני משפחתו של ארידור לאכול חמין ממיטבת האולם.

■ יושבראש הנהלת הסוכן נות אריה דולצין אוהב את המיטבת המיוזחה. לעיתים קרובות הוא נוהג לאכול חומס עם פול במיסעדה מיוזחית בקרן הרחובות אבן-גבירול ודיזנגוף. דולצין, המכיר את נוהלי המקום, נגיש בעצמו למיטבת. מזמין גם קערת ירקות ומקפיד לנגב את החומס בפיתה.

ללימוד תולדות ישראל. הם שיננו את ההיסטוריה של הציונות ולמרו את דיכריהם של זאב ז'בוטינסקי מחד גיסא וברל כצנלסון מאידך גיסא. כאשר הם נפגשו עם אישים ישראלים ממחנות שונים, הם נהגו לצטט באוזניהם את דיכרי החזון שכתבו האבות המייסדים של המתנה שעיימו נמנו האור-חיים.

■ אגמון הסביר מהו ההבדל בין פסימיסט וריאליסט: „הפסימיסט קונה רולארים והריאליסט אוגר שימורים.“

■ חבר הוועדה המרכוז של ההסתדרות יצחק ולבר, שהוא ממלא-מקום מוכיל הסתדרות המורים, תמך בישיבת הוועדה בכיוון שביתה בת יום אחד, בתגובה על הצעדים הכלכליים של הממשלה. נציג שינוי יגאל בן-נצחן ששב שהשבתה מיותרת, וטען שצריך להעביר מסר לציבור. ולבר אמר: „מסר צריך לתת דווקא לממשלה. בן-נצחן לא הבין כמה המרכוז, אך המוכיל ירוחם משל פרץ כצחוקים. ממלא מקומו ישרי אל קיסר ביקש לדעת על מה צוחקים. ולבר התנדב מייד

מוכיל-ההסתדרות, להביא את הכתבה. נסטלבלאום הסביר שהוא צריך קודם לערוך אותה. דניאל, שהיה מתוח מאוד, חטף מירו את החומר. נסטלבלאום גבוה-הקומה קרא לעברו בכעס: „אתה חושב שאני מירון צור, שתרכיז לי? כשהוא רומז למכות שהיו בין דניאל וצור לפני כמה חודשים. כן? השיב דניאל והחל חונק את נסטלבלאום. התקרית התרחשה לפני שידור מהירות בחצי היום, שבה רואיין יורם ארידור. נסטלבלאום רץ למנהל הרדיו גירעון לביארי, שהיה במקום, והתלונן באוזניו על התקיפה. לביארי קרא לדניאל לברור ודרש שיתנצל לפני נסטלבלאום, אך הכתב הודיע מייד שהוא לא יסתפק בהתנצלות.“

■ הרגלי השתיה של שרי-הביטחון המורח אריאל שרון ושל אשר הנוכחי משה (מישה) ארנס הם שגרמו, כנראה, לשינוי ביחסה של ממשלת ישראל כלפי הניצים בלבנון. בתוכנית בירה ומצב רוח של יעקב אגמון גילה יועץ ראשי-הממשלה לענייני ערבים כמאל מנצור, ששרון אוהב לשנות עארק ואילו ארנס